

STAROVĚKÁ ČÍNA

FILOZOFICKÉ SMĚRY – 6. století př. n. l.

- věnovala se postavení člověka: jednotlivec je bezvýznamný
→ základním problémem řídít a ovládat masy venkovského lidu

1/ KONFUCIANISMUS

- *Nebesa* svou vůli vyjadřují různými přírodními úkazy → dokáže je vysvětlit *Syn nebes* (= vládce) i vzdělání konfuciánští hodnostáři → mohli prohlásit, že určitý jev je důkazem nespokojenosti *Nebes* s panovníkem
- chyba, které se dopustí panovník, může vyvolat chaos ve vesmírném řádu → zatmění slunce, zemětřesení
- státní ideologie

„Povinností jinocha je chovat se dobře doma k rodičům a starším lidem mimo dům, být opatrný v slibech a přesný v jejich dodržování, být laskavý ke každému a zejména hledat spojení s Dobrem. Zbude-li ještě nějaká síla, až toto vše vykoná, necht' se vzdělává.“

(z Konfuciových myšlenek)

2/ TAOISMUS

▪ **Lao-c'**

▪ **tao** = věčný koloběh přírody

▪ **cesta** → návrat k lidské přirozenosti a přírodním zákonům, odmítání civilizace a falešných hodnot, **nezasahování** → respekt k plynutí, nepodléhání přáním a touhám

▪ taoisté uctívali božstva nebe, země, vody...

▪ meditace = očištění těla a ducha

KONEČNĚ SE DOSTÁVÁME
K **MISTRU ČUANGOVĚ**,
OBLÍBENCI KOMIKSOVÝCH
KRESLÍŘŮ A JEDINÉMU
Z FILOSOFŮ SE SMYSLEM
PRO HUMOR, JEHOŽ PO-
STOJ KE SVĚTU LZE
SHRNOUŤ DO TŘÍ SLOV -

ČUANG-C' VĚLIL SVÉ MYŠLENKY DO KRÁTKÝCH ANEKDOT. NAPŘÍKLAD: JEDEN KRÁL OBDIVOVAL ŘEZNÍKOVU ZRUČNOST. ŘEZNÍK MU ODPOVĚDĚL: „KDYŽ PORCUJI, TAK NESEKÁM KLÍČEM K MĚMU UMĚNÍ JE **TENKÉ OSTRÍ**, KTERÉ ZASUNU MEZI OBRATLE. PROTO JSEM CELÝCH 19 LET NEPOTŘEBOVAL NOVÝ SEKÁČEK...”

OBDOBÍ VÁLČÍČÍCH STÁTŮ – 5.-3. století př. n. l.

▪ železo → vojska na dlouhých taženích pustošila krajinu a plenila pole

→ nakonec se prosadil stát ***ČCHIN***

▪ **První císař**

▪ obrovská centralizovaná říše

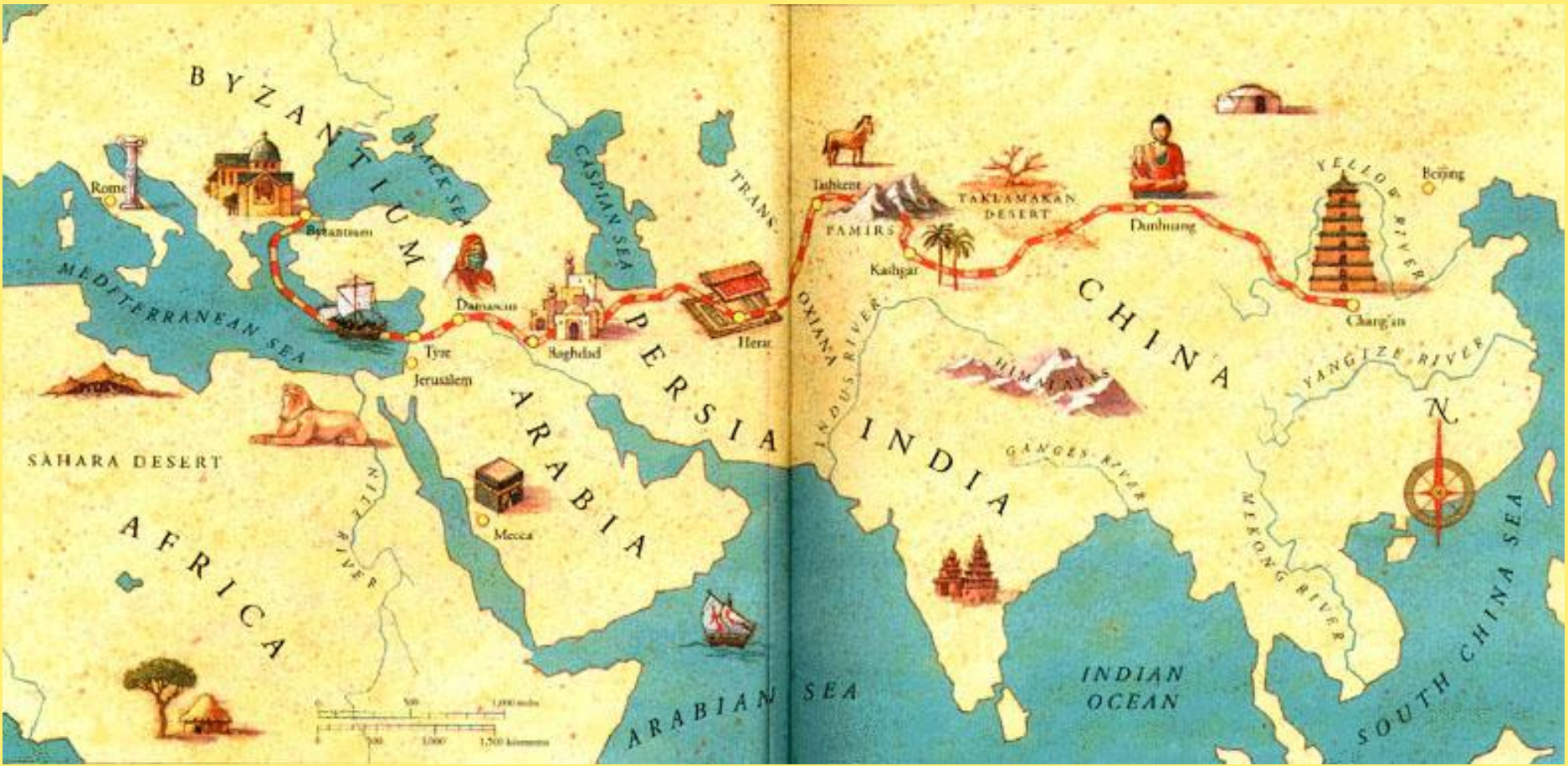
▪ despocie, utrpení statisíců lidí → kritika z řad konfuciánů

▪ začal se stavbou **Velké čínské zdi**

▪ **terakotová armáda**

Hedvábná stežka